

VIERING VAN WOORD - GEBED - ZANG
DOMINICUSKERK UTRECHT
5^e zondag door het jaar
9 februari 2020

Samen doorgaan

Welkom en inleiding

Licht staat vandaag centraal in deze viering. En de natuur wil ons wel een handje helpen. We schrijven 9 februari - ruim zes weken na midwinter. De dagen worden langer en voorzichtig, bijna aarzelend - komt het licht.

Is het nog winter? Wordt het al leen beetje lente?

Gelovig-zijn is niet iets dat binnenkamers mag blijven. Het moet uitstralen naar buiten.

De uitdaging gaat ons áán - dag-in, dag-uit, mensen van 2020.

Overweging

‘Jullie zijn het licht van de wereld en het zout van de aarde!’

Bij die evangeliemoorden van vandaag zou je snel even achterom willen kijken.

Tegen wie heeft Jezus dat? Toch niet toevallig tegen mij?

Wèl dus! Wij Worden vriendelijk - maar wel dringend - uitgenodigd om iets te betekenen voor mensen. Zeg maar: uitgedaagd!

En dat wordt nog versterkt door de vraag van Jezus daarbij:

‘Als jullie niet het licht van de wereld zijn en niet het zout van de aarde, hoe moet het dan verder met mijn boodschap en mijn levensopdracht?’

Licht en zout zijn onmisbaar in ons leven van alledag. Niet weg te denken!

En dat geldt zeker voor de dagen van Jezus, toen er nog geen sprake was van gloeilampen, elektriciteit, koelkast of diepvries.

Een wereld zonder licht? Ons dagelijks leven zonder zout???

Jezus gebruikt niet zomaar een paar toevallige beelden.

Als ik bedenk, dat deze oproep van Jezus wèl aan mij gericht is (en aan ieder van ons overigens!) ga ik me wat ongemakkelijk voelen. Licht van de wereld en zout van de aarde! Het is toch even niet niks! Dat schept enorme verplichtingen en dan wil een mens zich nog wel eens even bedenken. Daar komt nog bij, dat de chaos in de wereld met de dag groter lijkt te worden, en dan zie ik me toch niet zo snel licht van die wereld zijn, laat staan zout! We zien dagelijks hoe bevolkingsgroepen elkaar niet verdragen en elkaar bevechten onder een falend beleid. Wat moeten wij dan als licht der wereld en zout der aarde?

Maar...ook de profeet Jesaja - lang voor Jezus - heeft het over het licht.

‘Dan zal uw licht stralen als de dageraad. Dan straalt uw licht in de duisternis.’

Alleen..... bij Jesaja ben je niet zomaar een licht. Hij heeft het over mensen, die oog en oor hebben voor anderen. Hij koppelt het licht direct aan gerechtigheid, aan het wel en wee van de samenleving en het lief en leed van mensen in die samenleving.

Het allereerste woord, dat God spreekt in het allereerste bijbelverhaal is:

‘Er zal licht zijn!’

En de apostel Johannes noemt Jezus in het prachtige begin van zijn evangelie...*het licht dat schijnt in de duisternis, het ware licht, dat iedere mens verlicht en dat in het leven van mensen is gekomen.*

Tot nog toe klinkt het ons redelijk bekend in de oren en is het vrij aannemelijk.

Maar vandaag horen we opeens van Jesaja en van Jezus, dat wij dat licht van de wereld moeten zijn en dat is even heel andere koek!

Diep in elke mens is er een zuivere kern van licht, die op God is afgestemd. Verderop in de Bergrede heeft Jezus het dan ook over dat innerlijke licht: 'De lamp van het lichaam is het oog. Als dus je oog helder is, zal heel je lichaam verlicht zijn.'

En de dichter Huub Oosterhuis verwoordt het ontroerend mooi in zijn

Lied aan het licht:

'Licht - kind in mij - kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt,
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt. '

Licht van de wereld zijn betekent dus: dit licht in ons koesteren en kans geven.

In de eerste lezing wijst Jesaja heel concrete wegen aan.

Alleen...hij was een man van zijn tijd.

Onze tijd vraagt andere vormen van gerechtigheid.

Misschien dat de Milieugroepen, Greenpeace, de Vierde Wereldbeweging, Amnesty International, Missie- en Ontwikkelingsgroepen iets van gerechtigheid vertegenwoordigen in onze dagen. Zij zijn het die ons voortdurend met de neus op de feiten drukken. Vaak zijn ze uitgesproken lastig, maar dat waren de profeten ook.

En dat was Jezus ook. En hoe !?

Wij zijn vaak niet zo gecharmeerd van de manier waarop ze ons confronteren met hun idealen. Maar ze geloven wel in een visioen van gerechtigheid. Ze blijven volhouden dat het anders *kan* en anders *moet*! En dat werkt! Wij gaan intussen allemaal anders om met het milieu en met de schepping. Onze belangstelling en onze blik is wel degelijk gericht op de Derde en de Vierde Wereld. Met vallen en opstaan proberen we ons stukje aarde bewoonbaar te maken voor alle mensen.

Dan ben je licht, omdat je een weg wijst, waarop het anders kan en anders moet, hoe simpel en eenvoudig ook. Misschien is dat wel wat Jezus bedoelt, als Hij zegt:

'Jullie, jullie zijn het licht van de wereld!'

Daarom is het goed om vandaag nog even het leven van Anita Geurts aan het licht te brengen. Middenin haar donkere en duistere momenten wist zij de omslag te maken naar de schoonheid van literatuur, van natuur en muziek.

Daaruit spreekt een doorleefd opstandingsgeloof.

Er is een verhaal over een Franse dorpskerk. Iedereen krijgt daar een olielampje in bruikleen, vanaf de doop tot aan de dood. Dat moet al begonnen zijn rond het jaar 1550. Zo'n vierhonderdzeventig jaar al gaan die lampjes van hand tot hand, want bij het sterven worden ze teruggegeven. 's Zondags neemt iedereen dat lampje mee naar de kerk en mensen weten, dat het donkerder wordt in hun kerk, als er mensen met hun brandende lampjes thuis blijven.

Baptiste Tuin o.p.